

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur
horologiu[m] eterne sapi[enti]e**

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

De gaudijs sup[er]celestib[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

31.

et vulnus multus. O in eternum permanens clamor: quod semper durabit et nonque finem habebit: quod semper renouabit et nonque exaudiatur: oculi nostri miseri nonque aliud videbunt nisi misericordiam. Aures nihil aliud audiunt nisi ve ve atque tristitia. O pia corda istud intiminabile et crudele ac eternum ve respicite lugete et flete. O mortales cadite super nos: colles operite nos: quod sustinetis: quod expectatis: abscondite nos a facie illa tribuli furoris domini: a vultu ire glorie dei heu heu. Cur non hec maxima mala futura nobis preuenire cù robur affuit: cù tempus aderat oportuni: utinam de illo tempore toto utiliter expessum supeet nobis vel una horula tate pene in remedium accessa. Sed heu sententiante diuina iusticia: perclusa est nobis salutis via: negata materia: spes omnis ablata. O dolores et miserie et in eternum permanente angustie in terra hac obliuionis: ubi nullus ordo: sed semper terror horror inhabitat. Quid plura: nos miseri et miserabiles tam affligimur et dolemus de illo ve eterno: ut qualiscumque terminus excogitus dummodo finitur: eet nobis solatius. Unum posito per impossibile. Quod est aliquis lapis molaris adeo magnus quod ybique circumferentiam celi cotingeret: et quod aliquia minime quantitatis post centum milia annorum venies a lapide predicto soluendo tamen per rostrum suum auelleret: quantum est pars decima milia: et iterum post centum milia annorum curricula sicut prior scilicet una particula de decem: et sic per singulas partes: ita quod in decies centenis milibus annis non plus diminueretur quantitas lapidis: nisi quantum habet in magnitudine granum unius milii. Enim per doloros nos miseri multum grati eam: quod post talem longam et plenam consumptionem totius lapidis: finem haberet sententia nostra enim damnationis: sed heu hec cadere consolatio miseris a diuina iusticia penitus negata: hucusque miserorum yba damnatorum. Taliter igitur filii ibi flagellabuntur quod hic a flagellis filiorum excipiuntur.

Discipulus. O iudex tremede ecce nunc anima mea ex hoc quod visione horribili trita et perstrata est: et genua dissoluta: ut vix subsistere possim. O deus meus adiutor meus. O mi deus ergo ne auerte obsecro furorem tuum a me. Absit a me hec enim damnationis sententia formidolosa. Quod si aduersa me oportet sustinere: fiat voluntas tua hic in me: huius a me licentia plenissima habeto: nec querulosum discipulum de cetero in me habebis: hoc solus facias ut me a te ineptum separari non permittas.

Exurge gloria mea: exurge psalterium et cythara: exurgam diligculo feliciter prosequi. f. 2

Ecce nunc psalteriu*m* iocundu*m* adducimus: in cythara suaui tibi psallimus: dulcia modulamina damus: ut omni tpe quez patetis pstrato ac dolore pulso: te ab iferis ad superos cu*m* gaudio extem*m*. Nuc ergo cosurge cosurge: oculos metales attolle. alas desiderioꝝ excute: et te ad volandu*m* sup penas ventoꝝ dispone. Leua oculos tuos ad oriente: et respice q̄ tibi demōstrant. Ut̄ terrā pmissionis immortalitatis locū: celestē patriā: padisum voluptatis: et regnū etne felicitati. Nimirū i hoc mundo aduenias et peregrin*m*: et ideo tanq̄ pegre cōstituto pperandu*m* tibi ē ad caroꝝ numeru*m* tam copiosum: q̄ te magno cu*m* d̄siderio expectat ut te dulcē recipiētes beatis amplexibus secū cōsedere faciat in eternū. **O** si scire posses q̄nto affectu tibi iugis exoptant: ut i celestibus adhuc castris cōstitutis ad pcellas et turbines mundi nulla trepidatiōe mouearis. s̄ robust⁹ venator corā dñō existēs ac belliger miles sic strēne ac prudēt in cūctis agas: ut nulla te moueat pspera: nulla frangat discrimina: nec pterreat aduersa: q̄ ipi tam fortis tam felicit supauerūt: et nūc recogitat dies illos et annos afflictioꝝ sue in cordis dulcedine: et reuera q̄to h̄ pro noīe saluatoris maiore sustinueris labore: tāto in efnitate potioreꝝ recipies mercedeꝝ. **O** q̄nta glā sublimabit: et q̄p eximio honore extolleſ bic miles: q̄ a rege tāto de patietie triūpho constatiqueꝝ pconio corā p̄e dilecto in celesti solio: angelox vallat⁹ collegio cōmēdabit gloriose. **C**ū q̄nta glā putas fulgebit victorie corona cu*m* labore tāto adq̄sita: sole clarius: sydere q̄q̄ celesti limpidius micabūt vulnera liuores et vulnerū stigmata p noīe meo hic recepta. **N**orro in illa celesti patria tāta tibi manet nobilis pslapie amicoꝝ fidissima turba īnumeꝝ: ut etiā alienissim⁹ quisq̄ ipoꝝ vera dilcione ppinquis tibi iūgat: atq̄ sincera caritate plus te diligt: q̄ quis mater hic suuꝝ diligat vnigenitum.

Discipulus **O** princeps celestis curie: q̄lo de hac celesti patria adhuc plus digneris disserere ut et ipsius i me desideriu*m* augeat: et amplior cōferat patietia i aduersis. Eya dñe mi q̄liſ queso ē illa regalis aula disposita: vel q̄ ciues ac ciuitatis tante municipes: aut nouerūt ipi ea que circa nos aguntur ut tua sonare verba videatur.

Sapientia **I**am nūc eleuare: cosurge: et cōcito gradu mecu*m* pge: et ducā te ad locū quē d̄siderat aia tua: ibiq̄ videbis diuinoꝝ mirabilu*m* pfundissima misteria. ecce supra octauā sperā q̄ longe plus q̄cēties milies maior est omni tra: ē quoddā adhuc altius celū qđ vocatur empyreum.

Divisa

Pratičia

32.

ob eximiā sui luminositatē sic dictū vniforme: imobile: lumino
ritatis pfecte: t capacitatis īmense. **P**ec ē illa regalis aula: curi
a cœlestis spirituū beatoꝝ. vbi me simul laudant astra matutia:
t iubilant oēs filij dei: ibi sedes celestes ac throni luminosi po
siti sunt: de qbus ille infelix numerus spirituū malignoꝝ corru
ens: electoꝝ numero repandus erit. **V**ide nūc illā ciuitateꝝ glo
riosam atq; sublimē: ex auro gēmisq; mirabilē rutilantē: de cu
iis portis odor nimirū recreatiū enianat: platee eius cōstrate
sunt auro purissimo tanq; vitro plucido: fundata ē in saphiris:
iaspidis ppugnacula ibi puirescut: ipa viuis ex lapidibus ē con
structa: floribus cōstrata: margaritis lucētibus pornata. **O**ame
nitas cūctis āmiranda. **S**ed qd diutius te p̄traham: tu ipemēt
nūc palam aspice oculis tuis: t vide campū latissimū decore ve
nustissimū syderearū māsionū: cūctoꝝ gaudiorū generibus ad
ornatū. **E**ya q̄lis hec vernalis amenitas: autūnalis fecunditas
serenitas estivalis: iocūditas nupcialis: hic vallis gaudiosa: yi
fio amoroſa: hic celeſtes armonie pſonant: diuine vigelle into
nāt: voces iubilose decantāt: hic letabūda plaudunt agmina: ac
letis se miscēt blāda modulamina choris: hic choree viginū cur
sitātēs post dñm: hic vna vox letantiū: t vn' ardor cordiū: dle
tabiliū copia: optabiliū affluētia: hic nulla assunt tristia: s̄z leta
vniuersa: h gaudiꝝ nouitas: t et̄na securitas. **E**ya gaudia: n̄c
eoꝝ dulci gusto totus in amore celestē resolut: circūfer oculos
tuos: t cōplare multitudinē hāc īnumeraz: t q̄ia duerte qualit
de fontali p̄ncipio ore ſitibūdo bibētes iebriant: qualit speculū
illud diuinissimū in quo oia relucēt: intuēdo iocudans: mirat:
nec deficiūt: fruunt nec fastidiūt: quo frui magis fitūt. **A**dhuc
ppius accedēs: ausculta qualit regina viginū quā ſumō venera
ris affectu: p̄uilegio singulari honoris t glē trāscendit culmen
ordinū īixa p teneritudie ſup dilectū īnt̄ areolas aromatū: cir
cūdata floribus rosarū t lilyſ cōualliū. **C**erne q̄uo eius eximia
pulcritudo iocūditatē tribuit: t cūctos in āmiratiōe ſuspendit:
nūc q̄q; occurrat aspect deliciouſus diu ex itimis viscerib̄ defi
ratus. **V**ide q̄uo maſ clemētē t pietatis: maſ miserationū dñi
illos ſuos misericordes oculos tā clementē ad te t cūctos pecca
tores retortos habet: t q̄q; iperioſe t potenſe oībus impat: miſe
ros defendit: t reos recōciliat. **P**oſt hec intelligētie oculos ad
angelicā naturā conuertēs: vide qualit ſupremi angeli de ordi
ne ſeraphim: t aie eiusdem chori dīno amore flagrātes: feruide
t ideclinabilē ſurſum velut ardens flāma in deum mouentur

f 3

Item 8.

Qualit̄ ordo cherubin plenitudinē diuini luminis suscipientes copiose in alios diffundūt. Throni & eoz oplices suauiter i deo & deus in eis requiescit. Postea qualit̄ secūda hierarchia illuia tur a p̄mia: & quo determinant ad actus p̄ticulares. Ab respice dilecte q̄z pulcerrime & nobilissime hec taz inumerā multiūdo ordinata ē & q̄nta meritor̄ diuersitate distincta. O mira gaudia & aspectus miri decoris: eximieq; delectatiōis. Adhuc auersus vide qualit̄ sc̄i apostoli & amici dei p̄cipui cū summo honore in iudicaria residēt potestate. Et qualit̄ martires rutilat roseo colore. Confessores radiat igneo fulgore: v̄ginesq; micant nūleo candore. Totaq; celestis curie frequētia quo diuina affluit dulcedine: replet̄ iocunditate. Nec celestia agmina simul iuncta cū ineffabili ducētes choreas leticia: corā throno sua d̄promūt modulamina. Egrediēs inde fluminis ipetus: mētes ipoz iebriat voluptate: ora replet iocunditate. O q̄z felix ciuitas vbi iugis solēnitas: & q̄z iocunda curia: q̄ cure p̄suis nescia: beati p̄ide & feli ces q̄ ad tantū cōuiuiū iuitati sunt: q̄ tali cōsortio electiōe dīna inesse meruerūt. Hanc in hāc celestē patriā gloriosam regionē fidelis sp̄osa sine fine regnatura felicit̄ p̄duceat. corpe tādē vestiēda glōso. Coronā bēbit i capite aureā & d̄sup coronā aureolaz.

Discipulus aurea: quid ve aureola.

Sapientia le: per coronā aureā premiū intellige eēntia accidētale. Accidētale premiū ē quoddā gaudiū de opibus a se factis q̄ habent rationē victorie excellētis: velut martirū triūph̄ gloriōsus: doctoz etiā ac v̄ginuz de diabolo seu carne p̄pria excellens triūphus. Premiū vero eēntiale cōsistit in pfecta iūctione aīe cū deo: inq̄ntū eo pfecte fruitur: vt viso & amato pfecte. Animi nāq; desideriū infinitū: nūq; faciabit ad plenū: nisi fuerit abyssō diuinitatis absolute imersū: sicq; in illius sume trinitatis & simplicissime unitatis pfecta fruitione tandem cōplete beatificabit: & q̄nto nūc pfectius tēporalia cūcta reliqrit. tāto librius ad tēplationē spūaliū cōsurgit: & q̄nto plus se actib; spūali bus mācipauerit: tāto illic felicē absorbēt in abyssuz dīnissime claritatis: & unus cū eo sp̄us efficiet: ita vt hoc qđ deus ē p naturā: hoc ipa fiet p gratiā. O q̄z felix aīa que cetibus angelicis sociata: q̄q; summe trinitatis beatis āplexibus dulcē & isepabiliter iherendo fuerit cōiuncta. Hieffabilis pausatio. amirabilq; requietiōis huius suauissima dulcedo. Tu vero etne sapientie

Aureola

Folio 2.
Act. 13. 46
58.

33.

No. 1. *Utopia* *part 1* *Exposition*

discipulus: mētis iā in excessū positus: velut alē beniamin adō
lescētulus: refrigera paulisp̄ cor tribulatuz. In bac quietissima
pausatiōe būius iocūdissime societatis quā nuc corā te cernis p̄
pēde q̄ splēdidas habēt facies q̄s' obprobrioz̄ t̄ derisionū ipioz̄.
v̄rgebat isania: t̄ molestia vexabat. Extolle cor iocūdū cū voce
gratulabūda: t̄ hos ciues curie hui' celest]. t̄ domesticos dei ve
lut a lōge salutādo alloqre: t̄ dic i voce cordis: vbi nunc obpro
bria exprobriatiū q̄ qndā ceciderūt sup vos: vbi capita iclinata:
oculi demissi: q̄ grauitatē cordis v̄i ondebāt: Ubi q̄so interio
res cordis agustie mordentes: vbi gemit̄ t̄ lacrime: vbi facies
pallida t̄ macie cōfecta ppter mille picula: paupertas t̄ egestas: t̄
ois defect̄ q̄ deuenit: quo siluit vox illa miserabil̄: q̄ gemendo
dicere solebatis: O mi de⁹ q̄ntū patior: q̄s diu crucior exanimor
t̄ affligor. Ubi hūc oēs q̄ vos despiciebāt: q̄ tribulabant: q̄ labo
res v̄os tulerūt: t̄ ad amaritudinē vitā vestrā pducebāt: Non
audit̄ plus vox adhortatiū ad pugnā t̄ dicētum virilic̄ agite t̄
pugnate cū hoste mūdo t̄ carne. Itēq; sumite scutū: arripite cli
peu: polite lāceas: manete i castris: nocte t̄ die armati estote sic
cincti lūbos v̄os i v̄itate. Nec audit̄ plus h̄ vox occulite exhor
tatiōis: quā int̄ vosmetipos tpe visitationis ḡe h̄ie solebat̄ di
cētes. Nūc p̄para siam tuā ad tēptationē: vt cuz spūalis leticia
abscedat: tristitia iordinata nō absorbeat. Nō audit̄ plus h̄ vox
quondā yobis assueta. O mi de⁹ vt qđ dereliqsti me: q̄re oblit̄
es mei: t̄ q̄re cōtristat̄ icedo dū affligit me iimic⁹. Qm̄ potius
dulcif̄ resonare audit̄is in cordib⁹ v̄is hāc vocē iocunditatis t̄
leticie dicentē. Ueite bñdcī p̄is mei p̄cipite t̄c. vbi sūt nūc oēs
tribulatiōes t̄ aduersitates: agustie t̄ miserie: t̄ cūcta mala q̄ in
mūdo passi estis. O de⁹ q̄s velocif̄ cūcta illa p̄terierūt: t̄ sic sunt
tanq; ea q̄ nūq; fuerūt: mirū in modū cito ɔparuerūt t̄ cito dispu
erūt. O mi de⁹ pyssime: q̄s incōprehēsibilia t̄ abscōdita sūt iudi
cia tua valde a filiis hoiz. E ya vos elci t̄ dilci fili altissimi. Ec
ce venit hora vt iā nō plus fugiatis vt abscōdamini in angulis
iduti yilib⁹ tanq; hūiles t̄ abiecti: ònicq; honore indigni: t̄ velut
obprobriū hoīm t̄ abiectio plebis. Tāta nāq; honore t̄ glā est̄
coronati: tāta dignitate t̄ excellētia sublimati in eternū t̄ vltra
vt vestrū p̄coniū nullus sensus q̄at estimare: nulla sufficiat lin
gua enarrare. O vos celestes p̄ncipes. O nobilissimi reges t̄ i
patores. O fili⁹ dei excelsi diuine consortes nature q̄s imensa hi
laritate facies vestre vident̄ pfuse. Corda vestra q̄s copiose et
supeminent̄ cernunt̄ supeffluere pre exultatione: ferta desertis

Item 8

aurea ineffabilis micatia: facie coruscum: indumento splendidi: can
tu iocundi: sertis redimiti. **O** q̄ dulciter intonat voces vestre dul
cisone cū gratiarū actione dicentes. **E**ya būdictio et claritas et fa
pietia: et gratiarū actio: honor: virtus. et fortitudo in secula seculo
rū: ei cuius benignitate pfecti: cuius misericordia saluati: et cuius boni
tate in eternū regnaturi sumus: cui laus et gloria in secula. **L**ir
cūspice nūc et vide per gyrum: regnum hoc gloriosum deliciis reple
tū: in quo cū Christo gaudēt omnes sancti. **E**n hec est patria celestis mā
sio regetis: locus retributionis: et regnum perenne felicitatis.

Discipulus. **O** stupor et admiratio imensa de tatorum
profunditate misteriorum: oēz intellectū
transcedentium: et soli deo plene cognitorum. **O** abyssus incōprehē
sibilis diuine profunditatis: quanta in te latent mirabilia. **O** qd au
dio: qd video: qd deniqz in memetipso experior magnitudinē dei
operū: qd nulla sufficeret enarrare lingua: in ciuitate hac glorio
sa. **M**ulta qdem gloria dicta sunt de te ciuitas dī: sed nihil ē ad
ea qd in te latet insignia. **V**ere nunc cognoui: qd verus ē sermo
quē sepius audiui: sup mirabilibus tuis gloria tua: et non crede
bā narratib donec ipē veni et vidi oculis meis et probavi: qd me
dia pars mihi nūciata nō fuit: maior ē sapientia tua et glā: qd rumor
quē audiui. **B**eati viri tui et servi tui hūq stāt corā te semp
et audiūt sapientiam tuā: et nūc rex glē liceat famulo tuo porrigit
petitiūculā dñō suo: et ne confundas faciē meaz: maneat obsecro
famulus tu⁹ hic iuxta te deinceps: et nō reuertar in domū suam:
siqdez valde bonū ē nos hic eē. **A**udi qso seruum tuū būilitas corā
te pstratū et da nūc locū ad manēdū tecū in citate hac gloria
Sapientia. **N**ecqz neccū cōpleta ē būilitas syon: nō
dū venit hora tua: tēpus pugnādi tibi ad
est: neccū venit hora regnādi: tēpus istat merēdi: nō veit tēpus
remunerandi: viriliter age: qd adhuc multa tibi debentur pro fi
de Christi certamina.

Determinatio quarundam obiectionum que in precedenti
bus sunt omisſe.

Elicem sane hunc locū per
hennis beatitudinis oculo purissime contemplationis
ideo tibi monstratum noueris: non vt ibidem pro nūc
remanere dēbeas. sed vt in öni collectiōne et aduersitate scias te
huc cōuertere: et cūcta tibi aduersa tolerabilius possis sustinere